

ע"פ 2847/16 - בילאל רшиד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעורורים פליליים

ע"פ 2847/16

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: בילאל רшиד

נ ג ז

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 22.2.2016 בת"פ 3531-12-13
שניתן על ידי כבוד השופט ד' סלע

תאריך הישיבה: 1' בטבת התשע"ז (4.1.2017)

בשם המערער:עו"ד עמי-גא ארבל

בשם המשיב:עו"ד רדר קלאווה

פסק דין

השופט ס' ג'ובראן:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ד' סלע) בת"פ 3531-12-13, מיום 22.2.2016, במסגרתו הושת על המערער עונש של 4 שנות מאסר בפועל; ו-18 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה שבה הורשע או כל מעשה אלימות שהעונש הקבוע בצדו הוא לעילו משנתים מאסר. יצוין כי במהלך הדיון בפניו, המערער חזר בו מערעורו על הכרעת הדין ומיקד את ערעורו אך לעניין העונש.

רקע והליכים

2. המערער הורשע, לאחר שמיית ראיות, בביצוע עבירות חבלה בכונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ועבירות נשק (נסניה והובלה), לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום, בין המתلون לבין המערער, אב ובנו בהתאם, קיימים סכוסוך. ביום 16.11.2013 הגיע המערער לבתו של המתلون חמוש בפצע זיקוקין, באקדח ובתחמושת. המערער זרק את פג' הזיקוקין על שכנו של המתلون וירה מספר יריות באוויר. לאחר מכן ניסה המערער להכנס לבית המשפט אף נהדף לאחר עלי ידי אביו ואחיו. בשלב זה ירה המערער לעבר אביו ואחיו, ולאחר מכן נמלט מהמקום.

3. בגזר דין עמד בית המשפט המחוזי על העריכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, על הנسبות הקשורות ביצוען ועל מדיניות העונשה הנהוגה. אשר לעריכים המוגנים שנפגעו ציין בית המשפט המחוזי את שלומם, בריאותם, שלמות גופם, וקניינם של בני המשפחה והמתגוררים בסביבות, כמו גם ערך קדחתת החיים והביטחונו למרחב הציבורי. בוגר לנויסיות הקשורות לביצוע העבירה, בית המשפט התייחס לחומרה לשימוש שעשה המערער בנשך חמ; לעובדה שהנחש הקוץ על ידו שלא כדין; לפוטנציאל הסיכון שהוא גלום במשיח; לעובדה שלא היה מדובר באירוע ספונטני; ולתועתו של המערער. לאחר מכן פנה בית המשפט המחוזי לבחון את מדיניות העונשה הנהוגה, קבע כי קיימים מנגנון רחב לעבירות שבנה הורשע המערער. על יסוד הדברים, העמיד בית המשפט המחוזי את מתחם העונשה ההולם על 4-8 שנות מאסר.

בשלב הבא פנה בית המשפט המחוזי לקבוע את העונש המתאים לערעור בתוך המתחם. בית המשפט המחוזי ציין לcoli את נסיבות חיו – בהן העובדה שdag, עזר ותרם לפרנסתם של אביו ושל אחיו הקטנים, ושנטל בעבר אחריות על אביו שהיא אלכוהוליסט. כמו כן, ציין בית המשפט את הנכות ממנה המערער סובל כתוצאה מתאונת עבודה שעברה; ואת העובדה שנפגעי העבירה סלחו לו על מעשייו; וכן כי הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי לכואורה. אשר לשיקולים לחומרה, ציין בית המשפט את התנהלות המערער במהלך המשפט; את הפרת תנאי השחרור למשך בית; ואת העובדה שלא נטל אחריות על מעשייו כמו גם על מעשים פליליים אחרים בהם הורשע בעבר. בנוסף התייחס בית המשפט לעובדה שהמערער זוכה מעבירות הפרת הוראה החוקית והחזקת ונשיאה של זיקוק, שבahn הואשם במסגרת כתוב האישום. על יסוד כל האמור, נקבע עונשו של המערער כפי שפורט בפסקה 1 לעיל. מכאן הערעור שלפנינו.

טענות הצדדים בערעור

4. בערעורו טוען המערער כי בית המשפט המחוזי החמיר עמו בהעמדת מתחם העונשה ו.mapbox מבית משפט זה להקל בעונשו. ראשית, המערער גורס כי שגה בית המשפט משהעמיד את הרף העליון של מתחם העונשה על 8 שנות מאסר, היינו שנה מעבר למתחם שלו טענה המשיבה. יתרה מזאת, לשיטתו היה מקום לקבוע מתחם העונשה נמוך יותר לנוכח העובדה שלא נגרם נזק כתוצאה מהעבירות. יתרה מזאת, המערער סבור כי היה מקום לקבוע עונש קל יותר

בתוך המתחם לאור סיכון השיקום שלו, וכן ליחס חשיבות רבה יותר לנסיבותו האישיות – לרבות התנהגותו של אביו כלפי במהלך השנים, והעובדת שהתקיימה סולחה ומתקיים שלום בית בין הצדדים.

5. מנגד, המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. המשיבה מדגישה את חומרת עבירות הנשך ואת פוטנציאל הפגיעה המשמעותי שהן טומנות בחובן. המשיבה גורסת כי יש לנ��וט בענישה מרתיעה נגד העבירות שבנה הורשע המערער. בנוסף, המשיבה סבורה כי בית המשפט המחויז שקל את מכלול השיקולים הרלוונטיים, כי המתחם שנקבע הוא הולם, ראוי, ומשקף גם את מדיניות הענישה הנוכחית.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בגזר דיןו של בית המשפט המחויז ובנימוקי הערעור, ולאחר שמייעת הצדדים לפניו, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להידוחות.

7. הlacת ידועה היא שערצת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבעה על ידי הרכאה הדינית, אלא במקרים חריגים בהם העונש שנגזר חורג במידה ניכרת מרמת הענישה הנוכחית במקרים דומים (ראו: ע"פ 2336/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2017); ע"פ 5200/16 כבוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (3.11.2016); ע"פ 16/16 תורק נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (6.10.2016)). אלו סבירים כי המקרא הנוכחי אינו נמנה על אותם המקרים המצדיקים התערבות, כפי שיובהר להלן.

8. העבירות שבנה הורשע המערער הן עבירות חמורות בחובן פוטנציאל לפגיעה בערכים מוגנים משמעותיים ובهم שלמות החיים, הגוף והנפש, וPGAעת פגיעה של ממש בביטחון הציבור ובתחום הביטחון (ע"פ 16/16 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.3.2017); ע"פ 1312/16 מדינת ישראל נ' מטר, פסקה 13 (6.11.2016); ע"פ 4225/16 מדינת ישראל נ' קאדר, פסקה 16 (13.10.2016)). המערער ניסה לפרט את הסכוסר שלו עם אביו באמצעות נשך חם, ובתוך כך ירה באקדח שנשא שלא כדין בתוך אזור מגורים, פעם באוויר ופעם לכיווןם של בני משפחתו. בית משפט זה עמד לא אחת על כך שימושה חריפה מיוחדת במקרים שבהם השימוש בנשך חם נעשה בתחום שטח עירוני ובסביבת בתים מגורים (ע"פ 8721/14 ابو לבן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.9.2016); ע"פ 15/15 פאחיםori נ' מדינת ישראל, פסקה 10 וההפניות שם (2.5.2016); ע"פ 7538/14 עטל נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.11.2015)). על יסוד המקובל, ומשלא מצאו לקבל את טענותיו של המערער להקללה בעונשו על סמך היעדר נזק גופני וסיכון שיקומו, זאת נוכח גזר דין המקייף והמנומך כבדיע של בית המשפט המחויז, אשר לקח בחשבון מכלול השיקולים הרלוונטיים – לא ראיינו מקום להקל הקללה נוספת בעונשו של המערער.

9. אשר לטענת המערער בנוגע למתחם הענישה שקבע בית המשפט המחויז – דין של זו להידוחות. ככל, בית המשפט רשאי לעונש שלא נתקבע על ידי התייעזה, אך על ערכאת הערעור לבחון את היקף שיקול דעתה של הרכאה הדינית בהפעלת סמכות זו (ראו: ע"פ 5733/13 מעוז נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-13 (5.7.2016)).
בנסיבותיו של המערער, בהן העמיד בית המשפט רף ענישה עליון חמוץ יותר מזה שלו טענה המשיבה, אך קבע את עונשו בחלוקת התחתון של רף הענישה שנקבע (ובתווך רף הענישה שלו טענה המשפט), ומשמעותו כי אין מקום להתערב בעונש שהוטל על המערער – איןנו סבירים כי יש מקום להתערב בגזר דיןו של בית המשפט המחויז (ראו: פסקה 7 לעיל וההפניות שם; ע"פ 5611/14 ابو עוואד נ' מדינת ישראל, פסק דין של השופט ע' ברון (8.5.2016));

והשוו לנשיבותו השונות של ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל, פסקאות 18, 21-20 (8.9.2016).).

10. לפני סיום נציג, כי אנו מברכים על הסכם הסולחה שנערך בין הצדדים. בית משפט זה עומד לא אחות על חשבותו של הסכם הסולחה בהשכנת שלום בין הצדדים ניצים, אשר בכוחו למנוע את המשך האלים (ע"פ 780/16 אבו דאהש שושה נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (20.2.2017); ע"פ 3381/16 אלקרינאי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (10.7.2016); ע"פ 5998/15 עוקול נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.6.2016)). יש לקוות כי יחסים חמימים ימשיכו לשכנון בין המערער לבין בני משפחתו גם לאחר סיום ריצוי עונשו.

11. סוף דבר, הערעור נדחה.

נתן היום, י"א באדר התשע"ז (9.3.2017).

שפט

שפט

שפט